

Altsaa i alt

ca. 330,000 Pund Hønse- og Kalkunftjer til Værdi ca. Kr...	90,000,00
- 73,000 — Gaase- og Andefjer - — — ..	35,000,00
Fjerværdien af det i levende Stand indførte Fjerkræ.....	15,000,00
Endvidere Værdien af Pyntefjer, der ved Sengefjersfabrikationen udvindes af Affaldet, meget lavt ansat til...	60,000,00
	<u>i alt Kr.... 250,000,00</u>

Denne forholdsvis betydelige Værdi, der grundet paa Fjerkræproduktionens stærke Vækst her i Landet, aarligt vil forøges betydeligt, bliver imidlertid, som allerede nævnt, saa godt som slet ikke udnyttet, hvilket blandt andet Danmarks betydelige Import af Fjer, næsten udelukkende rensede, tyder paa. Denne Import udgjorde nemlig i 1904:

584,000 Pund,

som indgik fra de i Frihavnen beliggende Fjerfabrikker eller fra Tyskland. Aarsagen hertil er simpelt hen den, at Forholdene umuliggøre Driften af en med moderne Hjælpemidler udrustet Fabrik, uden hvis Tilstedeværelse det paagældende Raastof ikke kan blive underkastet den nødvendige Behandling.

De hindrende Forhold ere den i den bestaaende Toldlov fastsatte Toldsats for Fjer, nemlig $10^{5/12}$ Øre pr. Pund, hvad enten disse ere at betragte som ren Raavare eller fabrikmæssigt behandlede. Man kunde jo netop mene, at den indenlandske Fjerproduktions Udnyttelse vilde være særlig gunstig i Læ af en saadan „Beskyttelse“. Det skal imidlertid snart vise sig, at den saakaldte Beskyttelses Værdi er af en i høj Grad tvivlsom Beskaffenhed, hvilket for øvrigt det Faktum tilstrækkeligt tyder paa, at der hidtil endnu, ikke er opstaaet nogen Industri til Bearbejdelse af det her i Landet værende Raastof det vil sige indenfor Toldgrænsen. Man bliver nemlig Vidne til det besynderlige Fænomen, at de Fjerfabrikker, der findes her i Landet, tvungne af Toldloven, have slaæet sig ned i Frihavnen, og det indenlandske Raastof, som søger ud i Frihavnen for at underkastes den nødvendige fabrikmæssige Behandling, vil saaledes ved Indførselen til Toldterritoriet blive belastet med en Told af $10^{5/12}$ Øre pr. Pund.

Altsaa, et dansk Produkt, forarbejdet til Brugsartikel paa en dansk Fabrik, bliver belastet med indtil 40 pCt. Toldafgift.

Man kunde jo tænke sig en Fjerfabrik liggende indenfor Toldgrænsen, udelukkende baseret paa det indenlandske Raastof. En saadan Fabriks Trivsel er imidlertid ganske udelukket, i modsat Fald vilde den være kommen frem for længe siden. Det indenlandske Raastofs Karakter er nemlig, som ovenfor paavist, meget ensidig. Hønsefjerene ere i absolut Overvægt, og dette Faktum vil sandsynligvis blive mere og mere fremtrædende, i samme Grad nemlig som den nuværende Udvikling fortsættes med stærkt voksende Hønsehold og aftagende Gaasehold. Et Raastof af denne Beskaffenhed til Fremstilling af brugelige Sengefjer kræver absolut Tilskud af fremmed Raastof, hovedsagelig kinesisk, for gennem passende Blanding med andre Kvaliteter, (hvilket maa ske under Fabrikationsprocessen) at kunne forarbejdes til en Vare, som Markedet kræver den.

Nu er det indlysende, at hjemlige, indenfor Toldgrænsen beliggende Fjerfabrikker under saadanne Forhold ikke kunne konkurrere med tyske Fabrikker, som før Oprettelsen af Fjerfabrikkerne i Frihavnen leverede Danmarks samlede Forbrug af Fjer og stadig afsætte meget betydelige Kvanta her.

En eventuel dansk Fjerfabrik vilde, under den bestaaende Toldlov, være nødt til at betale den samme Told af den af de ovenfor omtalte Forhold nødvendiggjorte Indførsel af Raavarer, som dens tyske Konkurrenter betale for de bearbejdede Varer herind. Og da de almindeligt anvendte udenlandske Fjer under Fabrikationen tabe 40—50 pCt., vil det danske Fabriksanlæg komme til at betale ca. 19 Øre pr. Pund i Toldafgift, medens det tyske slipper med godt 10 Øre pr. Pund, Forhold, hvorunder enhver Konkurrence selvfølgelig er udelukket.

Den Ændring, der efter min Mening burde foretages, skulde under Forudsætning af Bibeholdelsen af den nuværende lave Toldafgift (3 Sk. pr. Pund lig ca. 10 pCt. af Gennemsnitsværdien) for færdige Fjer og Dun, gaa ud paa, at Raavaren blev toldfri.